

כתובת האגודה: ת.ד. 3542, חיפה 31034 עורך הבטאון ומזכיר: נחום שרשבסקי
ועד האגודה: מנחם לדור, מיכאל הירשפלד, שלום ברגר, אריה לביא
גליון מספר 1 יוני 1990

דבר העורך נחום שרשבסקי

לפנינו, סוף סוף, הבטאון הראשון של אגודתנו החדשה. כאגודה כלל-ארצית, הבטאון הוא עורך החיים של האגודה בהיותו אמצעי הקשר הכמעט יחידי בין החברים. התפתחות הבטאון תלויה בהתפתחות האגודה, ושניהם תלויים בכך, הקוראים/חברים, בהשתתפותכם הפעילה בתרימת חומר לפרסום. אחרי הכל, הבטאון הוא שלנו ובשבילנו, והכוונה היא שכל חבר ימצא את רוב החומר בבטאון מעניין ומועיל ושבבוא הזמן לשלם את דמי החבר השנתיים לא יהיו לו היסוסים של "האם זה שווה את הכסף". לכן חשוב לי לקבל היזון חוזר מהקוראים, מכל סוג. אבל התגובה הטובה ביותר מבחינתי היא בנוסח "חסר לי חומר על הנושא שלי, ואני מצרף כתבה עליו". אני יודע שלא לכל אחד זה קל להתיישב ולכתוב "מאמר לעיתון", ויש אנשים שעברית אינה שפת אימם, אבל כיתבו בכל זאת. את הליטוש הסופי אני אעשה בשבילכם, אם צריך.

האתגר הראשון בשבילכם הוא למצוא שם לבטאון, וגם לוגו לאגודה ו/או לבטאון. בגליון הראשון יש תערובת של נושאים, המשקפים את תחומי ההתעניינות של החברים, ככל הידוע לי. ניסיתי למצוא את האיזון בין מי שמתעניין בהצגת האוסף שלו לבין מי שלא, כי הבטאון בפירוש לא נועד רק לקבוצה הראשונה.

ובכן, מה בגליון:

- * מיכאל הירשפלד פותח בסידרה על התפתחות התעופה, תחום האיסוף שלו. זאת דוגמה טובה למאמרים שהייתי רוצה לקבל מהחברים בנושאי באיסוף שלהם. לדעתי, כתבות כאלו מעניינות גם את מי שלא אוסף את אותו הנושא, כי תמיד אפשר ללמוד מהם משהו. אני למשל מצאתי בכתבה של מיכאל בול ששייך גם לנושא שלי (הא"ם - ICAO).
- * מנחם לדור פותח בדיון על הבעייתיות שבשיפוט אוספים תימטיים, ואנו מחכים לתגובותיכם להמשך הדיון בנושא חשוב זה.
- * המאמר האחרון הוא שלי, ומטרתו להציג את נושא ההצגה בתערוכות.

קריאה מהנה!

בירכת השירות הבולאי

אל מייסדי האגודה,
קבלו את בירכתי על יוזמתכם להקמת האגודה לבולאות תימטית, כחלק מהתאחדות בולאי ישראל.

ישנם בארץ הרבה אספנים תימטיים, ביניהם רבים מקרב בני הנוער המשתייכים לענף זה, ואני תיקווה שהאגודה תעשה לקידום הרמה.

גם שאר המטרות שהאגודה מציבה לעצמה - פעילות בקרב הנוער, סיוע לאספנים מתחילים וקשרים עם חו"ל - הן חשובות וטובות ואני מאחל לכם הצלחה רבה.

השירות הבולאי מצידו יסייע כמיטב יכולתו.

כל לחי,
ינון ביילין
מנהל השירות הבולאי

בירכת התאחדות בולאי ישראל

בשם התאחדות בולאי ישראל ובשמי אני מברך את יוזמתכם ליסוד העמותה לבולאות תימטית.

אני תיקווה שהעמותה תמלא את השאיפות שאני תולה בה ותקדם את הבולאות התימטית בארץ.

התאחדות בולאי ישראל תשתדל לעזור לעמותה הצעירה ככל יכולתה ואני בטוח ששיתוף הפעולה נהיה פורה.

עלו והצליחו!

הנס סינק, נשיא התאחדות בולאי ישראל

בסידרת המאמרים הקרובה אנסה לסקור בצורה כללית את נסיונותיו של האדם לרחף ולטוס באוויר בעזרת כלים הכבדים מהאוויר כפי שמופיעים על בולי תבל. צילומי הבולים בגוף המאמר הם רק דוגמאות לשפע החומר הקיים.

הרצון לטוס ולרחף הוא קדום ונבע בתחילה ע"י חיקוי הצפורים. במיתולוגיה מופיעים בני אדם עם כנפיים ואף בעלי חיים אחרים עם כנפיים. חלקם הם אלים וחלקם הם מסיפורי אגדות. המפורסם בין ספורי בני אנוש עם כנפיים וגם המכוסה מבחינה בולאית הוא הסיפור על הארכיטקט היווני דדלוס (DAEDALUS) ובנו איקרוס (ICARUS).

שני בולים מיוון - הימני מראה את איקרוס והשמאלי את דדלוס מרכיב את כנפי הנוצות לבנו איקרוס. במרכז חותמת משוודיה עם ציור של איקרוס.

מרחף אמיץ נוסף שהוזכר על בולים הוא הטורקי הזרפן סלבי (HEZARFEN CELEBI) שקפץ ממגדל גבוה בגלטה (טורקיה) בתחילת המאה ה-17 ונחת בשלום על הקרקע. שני הבולים הטורקיים שמשמאל משחזרים את קפיצתו זו.

ליאונרדו דה וינצ'י וחלק מכנף דאון שתכנן.

אחד האנשים המופלאים של תקופת הרנסנס היה ליאונרדו דה-וינצ'י (1452-1519) אשר היה אמן, ארכיטקט, מתמטיקאי, מהנדס צבאי, פילוסוף ואולי גם מתכנן אוירודינמי. הוא זה שצייר את ה"מונה ליזה" המפורסמת וגם הגה את רעיון המצנח וההליקופטר, וכמו כן תכנן שתי מכונות טיסה המונעות ע"י אדם: באחת ממצב שכיבה ובשניה ממצב עמידה.

בול איטלקי המשחזר את מכונת הטיסה של ליאונרדו.

בול מסן מרינו המראה את תכנית ההליקופטר של ליאונרדו.

בגלל העדר כח מניע בשנים הקדומות התמקדו הממציאים בנסיונות טיסה באמצעות כדורים פורחים קלים מהאוויר. הראשונים היו האחים מונגולפייה

(MONTGOLFIER) אשר בשנת 1783 המציאו כדור ממולא באויר חם שהתרומם וריחף כל עוד דלקה אש אשר חיממה את האויר בתוכו.

שני בולים המשחזרים את טיסתם הראשונה של האחים מונגולפיה בכדור פורח הממולא אויר מחומם.

סוגים שונים של כדורים פורחים קלים מהאויר ממולאים במימן ואחר כך בהליום ריחפו באויר זמן רב ואף לאחר הטיסות הממונעות הראשונות של המאה ה-20. סקירת הסוגים השונים של כדורים פורחים - במאמר נפרד.

נחזור לנושא - כבד מהאויר. הבריטי סיר ג'ורג' קיילי (CAYLEY), (1773-1857) היה הראשון שחישב ומצא כיצד ליצור את כח העילוי הדרוש להטסת מטוסים בעלי כנף. קיילי בנה דגמים יפים ומדויקים עם הגאים וכושר ניווט, אך מחוסר כח הנעה בזמנו, לא הצליח להתרומם לאויר.

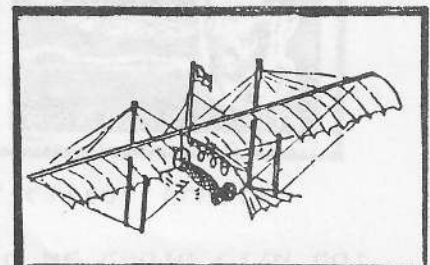

בול ממונקו לזכר 200 שנה להולדתו של קיילי, כמו כן נראה דגם של מטוס/הליקופטר שתיכנן.

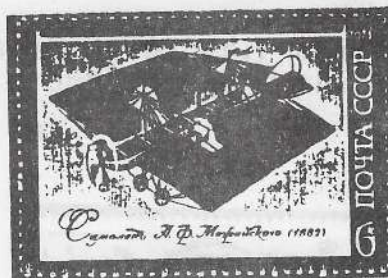
בעקבות קיילי הלך אנגלי אחר, וויליאם הנסון (WILLIAM S. HENSON) (1805-1888) אשר היה משוכנע שטיסה מאוישת של אדם בכלי הכבד מהאויר אפשרית. הנסון בנה דאון, בסיוע של מהנדס כשרוני בשם סטרינגפלו (STRINGFELLOW), והציע להרכיב בו מנוע קיטור. העקרונות שהנחו אותו בבניית הדאון שימשו שנים רבות לאחר מכן יסודות לבניית המטוסים הראשונים. לרוע מזלו של הנסון, מנוע הקיטור היה כבד ולא יעיל.

בול מליכטנשטיין לכבוד הנסון. מימין הגדלה של הפינה הימנית העליונה של הבול, המראה מטוס שתכנן הנסון.

בשלהי המאה ה-19 היו כבר חלוצי תעופה שזכורים לנו יותר בגלל נסיונותיהם להרים מטוס כבד מהאויר מאשר הצלחותיהם. אלכסנדר מוז'איסקי (ALEXANDER MOZHAISKI) (1825-1890) היה קצין רוסי עשיר בימיה אשר האמין שיש ביכולתו לבנות מטוס כבד מהאויר. הוא החל בבניה ב-1882 ובסוף 1884 היה מטוסו מוכן להמראה, בעל שני מנועי קיטור האחד של 10 כח סוס מקדימה והשני של 20 כח סוס באמצע. משקל המטוס היה בערך טון אחד. המטוס לא הצליח להתרומם יותר מאשר כמה סנטימטרים ומיד נחת על הקרקע.

שני בולים מרוסיה
לזיכרו של מוז'איסקי
והמטוס שבנה.

לצרפתי קלמן אדה (CLEMENT ADER) (1841-1925) קרה מקרה דומה. מטוסו דמוי העטלף "AEOLE" בעל מנוע קיטור של 20 כ"ס עשה את נסיון הטיסה ב-9 לאוקטובר 1890. המנוע היה חלש והמטוס התרומם לאורך 60 מטר בלבד.

בולים עם דיוקן של קלמן אדה ומטוסו השלישי דמוי העטלף.

חלוץ נוסף מתקופה זו היה האוסטרלי לורנס הארגרב (LAWRENCE HARGRAVE) (1850-1915) אשר היה חוקר אמיתי. הוא בנה מספר דגמים מוצלחים של מטוסים והוא אשר המציא את המודל של BOX-KITE שהיה מקור למטוסים הראשונים שהטיסו אדם. בנוסף, המציא את המנוע למטוסים אשר בו היו הבוכנות מסביב לגל הארכובה.

בול אוסטרלי לרגל 50 שנה למותו של הארגרב ומטוס ימי שבנה.

אוטו ליליינטל (OTTO LILENTAL) (1848-1896), יהודי גרמני, אחד מחשובי חלוצי התעופה, אשר בשנותיו הקצרות בנה והטיס דאונים ושיפר את תכונות הניווט שלהם. היה הראשון שפיתח תאוריה לגבי תעופה ויישם אותה מעשית בדאונים. נהרג באחד מניסוייו ב-1896. האחים רייט, מאוחר יותר, חייבים הרבה לליליינטל על פיתוחיו בנושאי התעופה.

בולים מגרמניה, צ'כיה ורומניה המראים את דיוקן ליליינטל ודאונור.

שני אמריקאים שפעלו בארצם בשנים הקרובות לטיסתם של האחים רייט הם: אוקטב שנוט (OCTAV CHANUTE) (1832-1910) ו-ס.פ. לנגלי (SAMUEL P. LANGLEY) (1834-1906).

שנוט ערך ניסויי דאיה רבים ומוצלחים בשיקאגו שתרמו הרבה לאחים רייט, ובנה חלק גדול מדאונים יחד עם הרינג שעבד במחיצתו של ליליינטל. לנגלי הטיס טיסנים גדולים בלתי מאויישים. תחילה ע"י מנוע גומי ואחר כך עבר למנוע קיטור. ב-6.5.1896 הטיס את הדגם החמישי שלו בהצלחה, ומאוחר יותר עבר לדגמים גדולים יותר והצליח להטיס מטוס בלתי מאוייש למרחק של 1400 מטר עם מנוע קיטור. מאוחר יותר פיתח מנוע בנזין רדיאלי יחד עם מנלי (MANLY) אך גם ניסיונות אלו לא הצליחו להטיס אדם.

משמאל: שנוט - דיוקנו ודאוניו על בולי
ארצות-הברית, אוגנדה וגבון.

למטה: לנגלי ומטוסו על בול של ארה"ב.

הצגה ושיפוט של אוספים תימטיים - נקודות לליבון מאת מנחם לדור

שורות אלו נכתבות מתוך מטרה לפתח כאן דיון בנושא השיפוט של אוספים תימטיים. אני מקווה שיהיה לכך המשך בהשתתפות אספנים ברמה גבוהה וכמובן שופטים.

בשורות הבאות יהיה נסיון להעלות מספר שאלות הנשאלות ע"י מרבית האספנים התימטיים, וכותב שורות אלו בכללם. ועצם העובדה שהשאלות מועלות אומרת כי אינן פשוטות ומובנות מעצמן, ואולי אף אינן תמיד ברורות וחד-משמעיות. ואולם, אם הן כן קיימות וברורות, ואנו רק לא יודעים אותן, הרי שבעצם פרסומן והפצתן תתמלא משימה חשובה.

לא נכנס כאן לשאלה של מהם הפריטים הבולאיים שמותר לכלול באוסף תימטי - על כך היתה הרצאה מפורטת מאד של מר לביא בלאו בכנס האחרון של בולאי ישראל (דצמבר 1989) ויש לקוות כי היא גם תועלה על הכתב ותוכל להיות פרק ב-"מדריך למציג תימטי" - אם וכאשר יתפרסם.

ניתן לבנות ולהציג אוסף סביב כל נושא שבעולם, החל מספורט, אומנות (על כל שבעת או יותר ענפיה), מדע לענפיו, טבע (חי וצומח), מדעי הרוח (פילוסופיה והיסטוריה, ספרות וכו') ועד בלי די. יתר על כן, ניתן לבנות אוספים תימטיים מנושאים שבדרך כלל נהוג להציגם באופן שונה - חשבכם פעם על אוסף תימטי של צפלינים? כותב שורות אלו, לדוגמא, מנסה לאסוף חומר לאוסף שייקרא "שירותים חשאים".

אשר למבנה האוסף ולאופן הצגתו הלוגי: לדעת כותב שורות אלו יש לבנותו במתכונת של מאמר או ספר מדעי. צריך להיות לו רציונל וחוט שדרה. משמעות הרציונל היא בכך שאותו המבקר המתבונן באוסף ביסודיות וקורא את כל ההסברים ומתבונן בכל החומר הבולאי, יאמר לאחר סקירת הדף האחרון כי למד משהו על הנושא. וכאשר מדובר בהצגה בתערוכה המבחן הוא ההתבוננות של השופט. מצד אחד החומר הבולאי מוגש בצורה המסבירה את הנושא ומצד שני המלל מכוון את הקורא ומסביר את הנושא ומוביל את המתבונן. מכאן גם, כמו בעבודה מדעית, שלאוסף צריכים להיות תוכן ענינים, חלוקה לפרקים, לנושאים ובמידת הצורך לתת-נושאים. וזהו בעצם חוט השדרה.

האם כל האוספים בנושא מסוים צריכים להיות בעלי אותו מבנה ואותה חלוקה? האם כל האוספים על 'כדורגל' חייבים להיות בעלי אותו מבנה, אותם פרקים, נושאים, תת-נושאים, הסברים וכו'? לדעת כותב שורות אלו התשובה חייבת להיות שלילית. ההיפך הוא הנכון. על האספן למצוא את אותה צורת ההגשה, את אותו היבט ייחודי שברצונו להדגיש ועליו להגיש זאת בצורה שהמתבונן - ובראש ובראשונה השופטים - יבינו ויוקירו את גישתו. ודומני כי על השופטים התימטיים מוטלת למעשה המשימה המשלימה את זו של המציג, דהיינו לחפש את הייחודיות של האוסף. או במלים אחרות - המקוריות והיחידוש שהאספן המסוים התכוון להציג.

ובמובן הזה של שיפוט האוסף ניתן לומר בהכללה כי השופט אינו צריך להיות בולאי. הוא צריך להיות בעל יכולת אינטלקטואלית גבוהה, בעל יכולת הערכה האם הוגשה לו לבדיקה עבודה בעלת קו מנחה עקבי, בעלת מבנה

סיסטמטי והגיוני והאם היתה התייחסות אל כל ההיבטים של הנושא כפי שהיו צריכים לבוא לידי בטוי מתוך הגדרת הנושא (קרי: שם האוסף) ומתוך תוכן הענינים שלו. מכאן גם החשיבות הגדולה של שם (הגדרת) האוסף. אין על השופט לבוא ולומר משהו מעין 'היית צריך לבנות את האוסף אחרת...'. או 'הגישה המקובלת לבנות אוסף כזה היא...'. וכו'. כן מחובתו להעיר שבאוסף שהוצג בפניו לא הבין את המבנה, חלוקת הפרקים מטושטשת ואינה ברורה דיה, נושא מסוים לא פותח דיו ואחר הורחב יתר על המידה. כאן אנו נתקלים בבעיה נוספת. ברוב רובם של המקרים האספן הינו מומחה ומקצוען בנושא האוסף, ולעתים קרובות האוסף הבולאי אינו אלא היבט נוסף לעיסוקו ופרנסתו היומיומיים של האספן. ומובן כי בצורה דומה, השופט הינו מומחה לתחום אחד וברוב רובם של המקרים, מומחיותו של האספן שונה מזאת של השופט. ואז, כאשר האספן בא לקבל מהשופט עזרה ויעוץ, מתקשה השופט - מסיבות אובייקטיביות מובנות - לתת עצה מפורטת, שקולה ומקצועית (של הנושא, כמובן, לא מקצועית בולאית).

הבעיה בישראל, מסיבות שונות ואובייקטיביות, חריפה יותר מפני שמאגר השופטים התימטיים שלנו הינו קטן. דומני כי בעשר השנים האחרונות נפלה המעמסה בסך הכל על 2-3 שופטים. על התאחדות בולאי ישראל להיות מודעת לבעיה ולפעול לפתרונה.

לכך מתקשר נושא נוסף: השופט, כיוון שברוב המקרים אינו מומחה לתחום האוסף, אינו יכול להעריך האם פיתוח הנושא מבחינה בולאית הוא טוב או לא. פיתוח הנושא קשור ישירות במגוון ובכמות החומר הבולאי הקיים. אין להניח כי כמות החומר הבולאי הקיים על רפואת אף, אוזן וגרון דומה לכמות הקיימת על רפואת הסרטן או רפואת הלב. או בדומה, כמות החומר הבולאי הקיים על כדורגל רבה מן החומר הקיים על קפיצה משולשת. ומובן כי כאשר תחום התמחותו המקצועי והבולאי של השופט רחוק מאותם נושאים 'קטנים', הוא מתקשה לדעת כמה חומר בולאי נוסף חסר או ניתן להצגה בתחום הספציפי. הדבר מקבל משנה חשיבות כאשר גם קשה לעשות השוואות מול אוספים בחו"ל (בעיקר בתערוכות בינלאומיות). דוגמה אחת, שהיא גם תחום איסופו של כותב שורות אלו, הינה מחשבים. מספר האוספים הקיימים בעולם בנושא זה (ברמה לאומית או בינלאומית) קטן ממספר אצבעות יד אחת. ונסיונו של כותב שורות אלו הוא כי היעוץ, ההדרכה וההערות שקיבל משופט תימטי נודע בחו"ל, אשר תחום התמחותו המקצועי והבולאי קשור ישירות לנושא האוסף היה מפורט, מקצועי ויקר מפז.

ומכאן לשתי נקודות אסתטיות/צורניות:

1. מהי כמות המלל המומלצת או הנכונה לכלול בכל דף? שתי שורות, חמש, עשר? מובן כי בכל נושא, ואפילו בכל דף באוסף המצב שונה. כותב שורות אלו חושב כי כ-עשר שורות מלל, ממצות ועניינות, אינן מוגזמות. בדרך כלל כמות כזו גם אינה משפיעה על תכולת ומבנה הדף מבחינת החומר הבולאי המופיע בו, וזהו אולי אחד הגורמים החשובים. ברגע שכמות המלל מפריעה להכניס לדף את החומר הבולאי הנחוץ, או מאלצת סידור מסוים של הדף, הדבר לא טוב ויש לצמצם במלל.

2. האסתטיקה בה מוצג האוסף: גם כאן, מעבר למספר כללים בסיסיים, נשאלת השאלה האם השופט יכול ו/או ראוי לחוות דעתו האם צורה מסוימת עדיפה על אחרת. והסיבה לכך היא מפני שמקצועו של השופט אינו בתחום האסתטיקה והאומנות. נכון שנסיונו הרב ומספר האוספים שראה הוא עצום, בעיקר ברמה בינלאומית, אך הערותיו צריכות להיות בגדר ההמלצה בלבד. כל עוד לאספן יש קווים מנחים, שיטה הגיונית ועקבית, יש לכבדה. שורות אלו מביעות כמובן רק את דעתו האישית של הכותב והוא מצפה כעת להמשך הדיון הענייני.

*

*

*

פינת הקשרים וההחלפות

הפינה הזאת עדיין ריקה ומחכה לכם! זה המקום השמור לחברים המעוניינים בפירסום שםם והקשרים הבולאיים שהם מחפשים, ו/או שיש להם פריטים להחלפה או מכירה. אנו מחכים גם לשמות לפירסום בבטאון האנגלי מהמעוניינים בקשרים בחו"ל. בכל מקרה, נא לציין כתובת לתשובות. אין לאגודה את המשאבים לשמש כתיבת דואר.

קידום הצגת הבולאות התימטית בתערוכות היא אחת ממטרותיה החשובות של אגודתנו, ובנושא זה נרחיב ונפרט בבטאונים הבאים. מטרת מאמר זה היא לתת מושג כללי לאספן התימטי על הצגה בתערוכות ועל הכרוך בה. בולאות היא תחביב, ואוסף הבולים שלך נועד קודם כל להנאתך. כל עוד האוסף "אצלך בבית", אתה היחידי שתקבע מה לכלול בו ואיך לסדר אותו, ואין לאף אחד הזכות להגביל אותך. הצגת האוסף בתערוכה הופכת אותו למשתתף בתחרות ולנתון לשיפוט, וכמו בכל תחרות, יש כללים וחוקים כדי שיהיה בסיס משותף להערכת כל האוספים המוצגים. וזה ההבדל בין אוסף לבין תצוגה: התצוגה כפופה לכללים שיש לשמור עליהם כדי להשיג תוצאות. איסוף לשם תצוגה דורש השקעה רבה של זמן ומחשבה, ולעתים קרובות, התפשרות עם הטעם האישי: לא כל מה שמוצא חן בעיניך הוא פריט טוב לתצוגה. (זה לא צריך בהכרח למנוע ממך מלאסוף אותו, אבל עליך להיות מודע לכך שלא תוכל להציג אותו). אין בכוונתי להניא אספנים מלהציג, אולם חשוב מאד שכמציג פוטנציאלי תדע מראש "למה אתה נכנס". ייתכן שתיווכח שאינך יכול להשקיע את המשאבים הדרושים, או שתגיע למסקנה שבמעבר הזה מאיסוף לעצמך לאיסוף להצגה תאבד בכלל את ההנאה מהאיסוף. או אולי דוקא תמצא בהצגת האוסף אתגר שיוסיף להנאתך מהבולאות.

ברמה העליונה הכללים נקבעים על-ידי ה-FIP, ההתאחדות הבולאית העולמית. בתערוכות לאומיות בארץ שופטים לפי חוקי FIP, והיות שאין (כרגע, לפחות) בארץ תערוכות מקומיות (שבהן בדרך כלל החוקים פחות נוקשים), גם אם אתה מתחיל את דרכך כמציג רצוי מאד שתתמצא בכללי FIP. זאת כדי שתדע כבר מההתחלה איך לבנות את האוסף ואילו פריטים לבחור. FIP פירסמה שני מסמכים: SREV - התקנות המיוחדות להערכת אוספים תימטים, ומסמך עם קוים מנחים ל-SREV בפירוט רב יותר, ובו נעסוק במאמר זה ובבאים אחריו. ה-SREV בדברים מסוימים נוקשה למדי, ולדעתי ניכרת בו עדיין השפעת הבולאות המסורתית. אפשר להגיד עליו שהוא שרירותי, אפשר לא להסכים איתו. אפשר להחליט שלא מוכנים להציג בתנאים כאלה - אבל אז לא מציגים בתערוכות, וזהו. אבל אם מחליטים להציג, חייבים ללכת לפי הכללים. אחרי כל ההקדמות וההפחדות האלה, אם אתה עדיין נחוש בדעתך להציג, אפשר להתחיל לדבר על עקרונות האיסוף התימטי שמטרתו הצגה. (ב-"אוסף" להלן כוונתי לאוסף להצגה).

האוסף התימטי כיום הוא לא רק איסוף: אם הנושא שלך הוא חתולים, אין זה מספיק לאסוף את כל הבולים שיש עליהם זנב של חתול ומעלה ולסדר אותם על דפים. אוסף תימטי הוא הצגת נושא מסוים ופיתוחו באמצעות החומר הבולאי המוצג, תוך כדי שמירה על רצף סיפורי (storyline) בהתאם לתכנית המוצגת בתחילת התצוגה/אוסף. פיתוח ותכנית הם מושגי היסוד באיסוף התימטי, וקרוב למחצית הנקודות בשיפוט מוענקות להם. התכנית מתווה את קווי היסוד של האוסף, ועליה להציג בבהירות את הנושא ותפישתו בעיני המציג. מבחינת הצופה באוסף (והשופטים!) התכנית היא תיאור מבנה האוסף ופירוט הפרקים שיוצגו בהמשך, והקפס. מבחינת האספן, התכנית משמשת אמצעי בקרה והיא השלב הראשון בהפיכת הנושא מרעיון מופשט לאוסף מוגדר. התכנית - לפחות בקווים כלליים - היא הדבר שיש להתחיל ממנו. אחרי שישבת ורשמת אותה, אתה יודע מה בדיוק אתה אוסף: מהם גבולות האוסף, מהם הקריטריונים לחלוקתו לפרקים, מהן הנקודות נחשבות יותר והחשובות פחות. אם יש לך אוסף קיים, חלק את החומר לפי התכנית. אז תוכל לראות איפוא אתה עומד: תוכל לקבוע שלהצגת היבט אחד באוסף יש לך מספיק חומר, אבל להיבט אחר או נקודה ספציפית של הנושא חסר לך חומר, ולכן עליך להשקיע מאמץ להשיג חומר מסוים. זה דבר חשוב מאד, היות שמשאבך מוגבלים וחבל להשקיע אותם בהשגת חומר מיותר. ("מיותר" הכוונה לחומר שלא מוסיף כלום להצגת הנושא מעבר למה שכבר יש לך. אין פירושו שהוא לא שייך לנושא או שאינך נהנה ממנו!). התכנית היא דבר דינאמי המשתנה במשך הזמן, גם אחרי שהאוסף כבר הוצג לראשונה. ייתכן שתוך כדי התעמקותך בנושא שלך תגלה היבטים חדשים שלו שתמצא להציג; ייתכן גם שתגלה שהיבט מסוים מאוד מעניין, אבל אינך מוצא חומר בולאי להציג אותו, ואז תאלץ לוותר עליו.

כדי לדייק, התכנית שרואים השופטים היא תכנית התצוגה, המתאימה רק לחומר המוצג, והיא עשויה לכלול רק חלק מתכנית האוסף השלם. בנוסף לשיקול הברור של החומר הזמין ובחירת הטוב ביותר ממנו, קיים שיקול של גודל התצוגה. אם קיבלת עוד מסגרת בתערוכה, תוכל להוסיף עוד היבטים של

הנושא. ולפעמים קורה גם ההפך - הקטנת גודל התצוגה יחייב ויתור על חלקים מסוימים ו/או איחוד פרקים או פרקי משנה. או שתחליט לקחת פרק מסוים מהאוסף ולהרחיבו כתצוגה בפני עצמה. אבל כל הנאמר בפסקה הקודמת על ה-"תכנית" תקף הן לגבי תכנית האוסף והן לגבי תכנית התצוגה. בכל מקרה, אחרי כל השינויים שעושים, חייבים לוודא שתכנית התצוגה המתקבלת שומרת על עקביות, בעלת הגיון ורצף סיפורי.

אם התכנית היא השלד, הפיתוח הוא הבשר שעליו, ומכאן גם שאי-אפשר בעצם להפריד בין השניים. הוא נותן למציג את האפשרות להפגין את הידע שלו בנושא באמצעות בחירת הפריטים הבולאיים המוצגים. במיוחד הכוונה להצגת פריטים שהקשרם לנושא אינו ניכר מייד, והם דורשים הסבר. לדוגמא - הרברט הובר ידוע כנשיא ארצות הברית, וזה מה שתמצא בקטלוגים הבולאיים. מה שפחות ידוע ולא כתוב באף קטלוג בולים כללי הוא שהובר היה ממקימי יוניסקף. הכללת בול "שלו" בנושא 'האו"ם' או 'יוניסקף', לכן, יפגין בקיאות בנושא ויתרום יותר להערכת האוסף מאשר הכללת אותו הבול באוסף 'נשיאי ארה"ב'.

הפיתוח מאפשר גם להפגין מקוריות, דבר שהוא חשוב במיוחד במקרה שהנושא עצמו אינו מקורי במיוחד. דוגמא "קלסית" היא הנושא "צפורים", שהוא, אגב, הנושא הנפוץ ביותר בבולאות התימטית. אם האוסף יציג את הצפורים בצורה שיטתית לפי המשפחות הזואולוגיות, אין פה מקום רב לפיתוח ולמקוריות. אולם אם התכנית תמייין את הצפורים לפי אזורי מחיה (צפורי יער, צפורי מים וכו'), יש כבר יותר מקום לפיתוח מקורי. מיון לפי צורת המקור יהיה מאוד מקורי, אם אפשר יהיה לבנות מזה תכנית הגיונית. (אספני צפורים מוזמנים להרים את הכפפה!).

פיתוח מוצלח, לכן, דורש שילוב של בקיאות רבה בנושא וידע בולאי ברמה גבוהה. יש לזכור נקודה זאת בבחירת נושא לאיסוף לשם הצגה. ברוב המקרים אספן יבחר בנושא הקשור למקצועו/השכלתו, או הקשור לתחביב אחר שלו שבו יש לו ידע רב. לחילופין, תוכל להרחיב את ידיעותיך והנאתך מהתחביב האחר בעקבות הצגתו הבולאית והידע הנוסף שתרכוש תוך כדי כך.

השתמשתי עד עכשיו במונח "חומר בולאי" ולא "בולים", ולא במקרה: גם זה הבדל חשוב בין אוסף לתצוגה. אספנים רבים אוספים רק בולים, ואדישים לגמרי לפריטים כגון חותמות למיניהן. אבל תצוגה תימטית הכוללת בולים בלבד לא תגיע רחוק. הבולאות כוללת מיגוון רחב של פריטים הקשורים בדאר, ויש לחפש את האלמנט התימטי שלנו על כולם. (ה-GREV מרחיב בפירוט בנושא זה וקובע מה מותר ומה אסור, וגם בבטאוננו נרחיב את הדיבור על כך; אסתפק לכן במספר דוגמאות כדי לתת מושג על היקף המונח "חומר בולאי מתאים"). ציורים על כריכות קונטרסי בולים (אם או בלי קשר לבולים שבקונטרס), איורים על שובלי בולים ושולי הגליון, תוויות רישום. חותמות: לא רק חותמות זכרון שהקשרן התימטי בולט. גם בחותמות רגילות אפשר למצוא אלמנטים תימטיים, כגון המכונית שבחותמות דאר נע. חותמות רבות של מכונות ביול השייכות לעסקים מכילות פרסומת ואפשר לכלול אותן באוסף הנושא המתאים. אפילו לחותמות הכוונה המוטבעות על דברי דאר יכול להיות מקום באוסף תימטי - לדוגמא, חותמת "להחזיר לשולח" בצורת יד עם אצבע מורה. (לנושא 'ידים'). דברי בולים למיניהם - גלויות דאר, (אלו הנמכרות ע"י הדאר עם הדפס בול, לא גלויות מסחריות), אגרות אויר, מעטפות מבוילות (כלילים). באלו לא רק הדפס הבול רלבנטי, אלא גם הציורים האחרים שמודפסים על הפריט. נכללים גם פריטים אחרים המשמשים לפעולות הדאר: טפסים כגון קבלות משלוח ואשורי מסירה, שירות תשלומים דארי, דאר חבילות, דאר רכבות (אם הוא ממלכתי), דאר פניאומטי, דאר אלקטרוני, מברקים. טופסי מברקי הברכה החדשים של רשות הדאר הם דוגמא טובה. אפילו בולים מחוררים (PERFINS), כמו למשל חירור בצורת פרח או סמל. הרחבת התחום מעבר לבולים מביאה אותנו להיבט בעייתי אחר של האיסוף התימטי, והוא המידע. בניגוד לבולים שאותם אפשר למצוא בקטלוג כללי, דברי בולים יימצאו רק בקטלוג של ארץ מסוימת, וקטלוגים של חותמות לא תמיד קיימים. וכן, האספן התימטי מתפרש על כל הארצות. בנוסף, אם רצונך להצליח בהצגה תימטית, עליך להיות אקטיבי, ולא רק לחכות לפריטים מזדמנים. תימטיקה היא תחום איסוף חי, ושלא כמו בבריה הקלסית, למשל, נוצרים כל הזמן פריטים חדשים מסוגים שונים ויש לעקוב אחריהם. לדוגמא - חותמות, שאפשר לעיתים לשלוח מעטפות ממוענות כדי להשיגן. (בתנאי שהמידע מגיע אליך בזמן!).

אני מקווה שאחרי קריאת מאמר זה אתה יודע יותר במה כרוכה החלטה להציג בתערוכות, ואני גם מקווה שעדיין בכוונתך להציג. לדעתי האישית, למרות האכזבות פה ושם, הצגת האוסף שלך היא דבר שתהנה ממנו מאד. הדרכה מפורטת יותר בנושא תופיע בבטאונים הבאים של אגודתנו.

נחום שרשבסקי, ת.ד. 3452, חיפה 31034

23.6.90

שלום *שלום*

- וקודם כל סליחה על המכתב הכל כך לא-אישי!
זוהי תשובה מאד מאוחרת על פנייתך אלי בקשר לאגודה הישראלית לבולאות
תימטית. בזמנו קיבלתי מספר רב של פניות, ולא יכולתי לענות על כולן כי
פעלתי אז לבד וללא עזרה כספית. ובעצם גם לא היה עד כה משהו מעשי לספר
עליו. מה שקרה עכשיו הוא שהאגודה התארגנה, קיבלנו סיוע מהתאחדות בולאי
ישראל, הדפסנו את הבטאון הראשון והתחלנו בהרשמת חברים. מידע נוסף תמצא
בחומר המצורף, ואני מקווה שתצטרף אלינו. בכל אופן, תודה על התענינותך.

בברכה, נחום שרשבסקי

האגודה הישראלית לבולאות תימטית

ת.ד. 3542 חיפה THEMATIC ASSOCIATION OF ISRAEL P.O.BOX 3542, HAIFA, ISRAEL

יוני 1990

בולאי נכבד,

האגודה הישראלית לבולאות תימטית היא עמותה חדשה שמטרתה איגוד האספנים התימטיים בישראל. האיסוף התימטי נעשה נפוץ יותר ויותר בישראל בשנים האחרונות, והתעורר הצורך בעמותה בולאית מיוחדת שתעסוק בתמטיקה, בדומה לאגודות תימטיות בארצות אחרות.

מטרתנו היא יצירת פורום שידאג לצרכיהם הבולאים המיוחדים של האספנים התימטים, כגון: יצירת קשרים בין אספנים וקשרים עם אגודות מקבילות בחו"ל, החלפת רעיונות ומידע בולאי, הדרכה למציגים בתערוכות בולים ולאספנים מתחילים. נקדם בברכה כחבר באגודה כל בולאי (גם סוחר בולים) המתעניין באיסוף תימטי, ותיק כחדש, מציג ולא מציג, ובכוונתנו שכל האספנים התימטיים ימצאו עניין ותועלת בחברותם באגודה. בהיותנו אגודה כלל ארצית, הקשר בין החברים נעשה בעיקר באמצעות הדאר ובטאון. האגודה היוצא לאור כארבע פעמים בשנה. בכוונתנו לקיים את האסיפות השנתיות שלנו בתערוכות הבולים הלאומיות, והאסיפה הראשונה מתוכננת לתערוכת "באר שבע 90", ביום 9.10.90.

לדף זה מצורף חומר נוסף על האגודה, ואנו מודים להתאחדות בולאי ישראל שסייעה לנו במימון הדפסתו. אם החלטת להצטרף לאגודה, אנא מלא את הטופס המצורף (רק החלק הראשון חובה למילוי, בהתאם לחוק העמותות) ושלח לכתובת שלעיל, בצירוף דמי החבר. דמי החבר באגודה נקבעו לעשרים ש"ח, וסכום זה כולל קבלת הבטאון. אפשר לשלוח את הסכום במזומן או בהמחאת דואר לפקודת שלום ברגר. (גזבר האגודה, כי אין לנו עדיין חשבון בנק ולכן לא נוכל לפדות המחאות ע"ש האגודה). קבלה תישלח עם הבטאון הבא, לחסוך בהוצאות דאר.

בירכת השירות הבולאי

אל מייסדי האגודה,
קבלו את בירכתי על יוזמתכם להקמת האגודה לבולאות תימטית, כחלק מהתאחדות בולאי ישראל.
ישנם בארץ הרבה אספנים תימטיים, ביניהם רבים מקרב בני הנוער המשתייכים לענף זה, ואני תיקווה שהאגודה תעשה לקידום הרמה.
גם שאר המטרות שהאגודה מציבה לעצמה - פעילות בקרב הנוער, סיוע לאספנים מתחילים וקשרים עם חו"ל - הן חשובות וטובות ואני מאחל לכם הצלחה רבה.
השירות הבולאי מצידו יסייע כמיטב יכולתו.

כל לחי,
ינון ביילין
מנהל השירות הבולאי

בירכת התאחדות בולאי ישראל

בשם התאחדות בולאי ישראל ובשמי אני מברך את יוזמתכם ליסוד העמותה לבולאות תימטית.
אני תיקווה שהעמותה תמלא את השאיפות שאני תולה בה ותקדם את הבולאות התימטית בארץ.
התאחדות בולאי ישראל תשתדל לעזור לעמותה הצעירה ככל יכולתה ואני בטוח ששיתוף הפעולה נהיה פורה.

עלו והצליחו!

הנס סינק, נשיא התאחדות בולאי ישראל

תקציר תקנון העמותה

מטרות האגודה: לאגד את האספנים התימטים בישראל וליצגם בפני התאחדות בולאי ישראל וגורמים אחרים בארץ ובחו"ל, להפיץ ולטפח את האיסוף הבולאי התימטי על מיגוון נושאים, ליצור קשרים בין הבולאים לשם החלפת חומר בולאי ומידע עליו, להפיץ ולטפח את הצגת הבולאות התימטית בתערוכות בולים ולסייע ולייעץ בנושא זה.

פעולות האגודה: לשם השגת המטרות שלעיל תבצע האגודה באמצעות מוסדותיה את הפעולות הבאות (כולן או מקצתן) כפי שתמצא לנכון:
לקיים פגישות בולאיות תקופתיות להרחבת הידע של החברים בנושאי הבולאות התימטיות; לארגן תערוכות בולים תימטיות בארץ, לבד או בשיתוף עם גורמים אחרים; לייסד סניפים של האגודה ולהכנס כספים או חבר באגודות בולאיות אחרות בארץ ובחו"ל; להקים ספריה וארכיון בנושאי הבולאות התימטיות ולהחליף מידע בנושאים אלו עם גורמים אחרים; לערוך, להוציא או לסייע בהוצאת פרסומים בנושאי הבולאות התימטיות; לגבות דמי הרשמה ודמי חבר, לנהל חשבונות בבנקים ולבצע פעולות בכספי האגודה; לארגן חילופי ומכירת פריטים בולאיים בין החברים ולייסד לשם כך שירות חליפין ולקבוע את נהליו; ליישב סכסוכים ובירורים בנושאים בולאיים בין חברי האגודה. נכסי והכנסות האגודה ישמשו אך ורק למטרותיה וחלוקת רווחים או טובות הנאה בין חבריה אסורה.

מוסדות האגודה:
האסיפה הכללית השנתית מהווה את המוסד העליון של האגודה, והיא בוחרת את בעלי התפקידים באגודה. החלטות האסיפות יתקבלו ברוב קולות רגיל, פרט לשינוי תקנון האגודה או הוצאת חברים מהאגודה, שלקבלתן דרוש רוב של שני שלישים. אסיפה כללית שלא מן המניין תכונס לפי דרישת היו"ר או הועד, או דרישה בכתב של לפחות 10% ממספר חברי האגודה, והיא תדון רק בנושאים שלמענם כונסה. יו"ר האגודה נבחר ע"י האסיפה הכללית ברוב קולות למשך שנתיים. ועד האגודה הוא הגוף המבצע של האגודה, והוא מורכב מ-5 חברי האגודה שייבחרו לתקופה של שנתיים ע"י האסיפה הכללית. מבין חברי הועד יתמנו סגן ליו"ר, מזכיר, גזבר, ועורך הבטאון הרשמי, כאשר חלוקת התפקידים תתבצע לפי החלטת הועד. הועד יגיש לאסיפה הכללית דו"ח אודות פעולותיו הכלליות והכספיות למשך תקופת כהונתו האחרונה.

ועדת הביקורת כוללת חבר אחד או שלושה חברים, שאינם נימנים על חברי הועד, ושייבחרו ע"י האסיפה הכללית. ועדת הביקורת תבדוק את פעילות האגודה, הועד והגזברות ותגיש דו"ח על מימצאיה לאסיפה הכללית. ועדת בוררות תמנה שלושה חברים (שנים נבחרים ע"י האסיפה הכללית והשלישי ע"י הועד) והיא תפסוק בכל סכסוך, תלונה או מחלוקת (בענייני בולאות בלבד) בין חברים באגודה לבין חברים אחרים או ועד האגודה. ההצבעות באגודה תהיינה אישיות או בכתב, וישתתפו בהם רק חברים שאינם מפגרים בתשלום דמי חבר יותר מ-4 חודשים. ועד האגודה רשאי להביא כל עניין להצבעת החברים באמצעות הדאר שלא במסגרת האסיפה הכללית.

החברות באגודה
אדם המעוניין להצטרף לאגודה יגיש בקשה מתאימה שתכלול התחייבות למלא אחר תקנון האגודה והחלטותיה, כולל תשלומים שתחליט עליהם האסיפה הכללית. על קבלת המועמד תחליט ועדת קבלה המורכבת מ-3 חברי הועד, שעל החלטתה ניתן לערער בפני מליאת הועד. שמו של החבר החדש יפורסם בבטאון האגודה, ואם לא נתקבלו יותר מ-5 ערעורים מחברי האגודה, תהפך קבלתו לסופית. על כל חבר מוטל לשלם דמי כניסה, מסי חבר וכל תשלומים אחרים בשעורים ובזמנים שייקבעו ע"י מוסדות האגודה. כל חבר זכאי להשתתף בהצבעות האגודה ולהבחר למוסדותיה, לקבל את בטאון האגודה, ולהנות מכל שירותי האגודה - כל עוד אינו מפגר בתשלומיו. הפסקת החברות באגודה: ע"י פרישה מרצון, לאחר מסירת הודעה בכתב לאגודה; הוצאה מהאגודה - אמצעי זה יינקט כלפי חבר שיערער את מטרות האגודה, רק לאחר שתינתן לו אפשרות סבירה להשמיץ את טענותיו בנידון, ויהיה כפוף לאישור האסיפה הכללית. פיגור של שנה בתשלום דמי חבר יחייב את הועד להמליץ על הפסקת החברות, לאחר אזהרה לחבר. הועד רשאי להפסיק חברות באופן זמני, לאחר פיגור של ארבעה חודשים בתשלום דמי חבר, לפני אישור האסיפה הכללית.

דבר מייסדי האגודה

הרעיון להקים אגודה תימטית בישראל מתגלגל כבר כמה חודשים, ולבסוף האגודה כבר קיימת. עכשיו הגיע השלב הקריטי - איך האגודה תתפתח, מה יהיה אופיה, כמה חברים יצטרפו אליה. בשורות הבאות נציג את רעיונותינו (המייסדים), אבל דבר אחד חשוב להדגיש כבר בהתחלה: האגודה היא לא הצגה-של-איש-אחד (או שנים או שלושה) ולא הקמנו אותה בשביל עצמנו. האגודה היא של כל החברים, והצלחתה תלויה בראש ובראשונה בהשתתפותם הפעילה של חברים רבים - בתרומת חומר לבטאון, בהחלפת מידע, בהשתתפות בחליפין. ככל שהאגודה תהיה גדולה יותר ופעילה יותר, כן נזכה ליחס רציני יותר מגופים כגון התאחדות בולאי ישראל או השירות הבולאי, שפירושו עזרה ארגונית וכספית. היות שהאגודה שלנו היא כלל-ארצית, ובזה אנחנו שונים מהמועדון הבולאי הרגיל שרבים מאיתנו חברים בו, רוב הפעילות שלנו תיעשה באמצעות הדאר והבטאון. אנחנו מקווים, בכל זאת, שנוכל לקיים מדי פעם פגישות, אולי גם ברמה מקומית. יש כוונה עקרונית לקיים את האסיפות השנתיות של האגודה במסגרת תערוכות הבולים הלאומיות, והאסיפה הראשונה תהיה בתערוכת "באר שבע 90", ביום התמטיקה, יום שלישי 9.10.90. (פרטים מדויקים יפורסמו מאוחר יותר).

אחת המטרות העיקריות בהקמת האגודה הינה נושא הצגת תימטיקה בתערוכות הבולים. מסתבר שאספנים רבים מעוניינים להציג, אבל אינם יודעים איך, ויש הרבה מה לדעת. אנחנו מתכוונים להפיץ את הידע הזה בארץ, ולעזור למציגים להציג בצורה הטובה ביותר. ראשית, הוכן תרגום עברי של כללי FIP (ההתאחדות הבולאית העולמית) להצגה תימטית, שכל מציג חייב להכיר אותם, וכל חבר באגודה רשאי לקבל העתק ללא תשלום. בנוסף, יופיעו בבטאון מאמרים עם דוגמאות שיפרטו את הכללים. וכמובן, החברים מוזמנים להפנות שאלות ספציפיות ולקבל עצות מעשיות בקשר להצגת אוספיהם.

הפיסקה האחרונה דורשת הבהרה: הדגש שהאגודה שמה על נושא ההצגה בתערוכות הוא משום שאין אף גוף אחר בארץ שממלא צורך זה ושאליו אספן תימטי יכול לפנות לקבלת עצה. אבל איננו רוצים שיווצר הרושם שהאגודה נועדה רק לאספנים מציגים. בהחלט לא, אנחנו מעוניינים כחברים בכל האספנים התימטים, ואנו חושבים - ורוצים - שגם אספנים שאין בכוונתם להציג ימצאו עניין ותועלת בחברות באגודה.

עניין אחר החשוב מאוד לאספנים תימטים הוא המידע - אילו בולים ושאר חומר בולאי קיימים בנושא האיסוף. הבעיה היא בעיקר ב-"חומר בולאי אחר" - חותמות, דברי בולים. לבולאי הבודד קשה להתמודד עם בעיה זאת, ולכן אנו רואים גם בהחלפת מידע בין החברים מטרה מרכזית של האגודה. כאן יש בעיות טכניות, שוב, משום שהאגודה "מפוזרת". המצב האידיאלי יהיה להקים ספריה תימטית במסגרת הספריה של התאחדות בולאי ישראל, אבל בזה אנחנו תלויים בהתאחדות, שיארגנו ספריה. מה שאפשר לעשות בינתיים, זה בנק מידע של ספרות ומאמרים בולאיים - כל מי שיש לו חומר שהוא חושב שיכול לעניין חברים אחרים, ושהוא יכול להשאיל או לשלוח צילומים ממנו (תמורת החזר הוצאות, כמובן), מוזמן לספר לנו על כך!

מידע על הנפקות חדשות הוא שירות שהיינו רוצים לספק לחברים, אבל צריך עוד להחליט באיזו צורה. מהר מאוד גילינו שאין אפשרות לסקור בבטאון את כל ההנפקות החדשות, אפילו רק מעשר או משהו הארצות שאנחנו מקבלים מידע שוטף מהשירותים הבולאיים שלהם. פשוט אין מקום, וכן, יש לזכור שהבטאון יוצא רק כל שלושה חודשים ואז המידע לרוב לא יגיע לאספנים בזמן. לכן הוחלט שבבטאון תוזכרנה הנפקות חדשות באופן מקרי בלבד - פריטים מעניינים במיוחד, או פריטים שהם "חומר בולאי אחר" ושבדרך כלל לא מופיע בכתבי העת הבולאיים. במשך הזמן, כשנדע יותר מהם תחומי האיסוף של החברים, נדע טוב יותר אילו הנפקות חדשות לכלול בבטאון. נבדקת גם האפשרות של הקמת שירות מידע אישי - משלוח המידע הרלבנטי לנושאי ההתעניינות של החבר ישירות אליו כאשר המידע מתקבל באגודה, תמורת תשלום לכיסוי ההוצאות. אנחנו רוצים לשמוע מהחברים מה דעתם על הרעיון.

קשרים בין בולאים הם היבט חשוב של התחביב, וגם את השירות הזה האגודה מתכוונת לספק לחבריה. בעיקר, קשרים עם אספנים בחו"ל, באמצעות קשרים עם אגודות בולאיות בחו"ל. לשם כך יש לנו כמה רעיונות: האחד, יצירת מאגר מידע של אספנים תימטיים בארץ כדי שנוכל "לשדך" אספנים בעלי עניין בולאי דומה, מהארץ ומחו"ל. השני, הוא הוצאת בטאון של האגודה באנגלית. אין הכוונה לתרגום של הבטאון העברי, אלא לבטאון שונה, שיכיל מידע תימטי על ישראל: לדוגמה - דיווח על חותמות מיוחדות

ישראליות. שם גם נפרסם שמות של אספנים ישראלים המחפשים קשרים בחו"ל, והחברים המעוניינים ששמן יתפרסם מוזמנים לכתוב לאגודה. החשיבות של הבטאון באנגלית היא שהוא נותן לנו משהו לסחור בו עם אגודות בולאיות בחו"ל - נוכל להחליף את הבטאון שלנו בבטאונים שלהם, ולהשיג מקורות מידע חשובים. דבר דומה אפשר יהיה אולי לעשות עם קטלוגים וספרות בולאית אחרת, ובכך נחסוך גם בעיות של מטבע זר. באותו עניין של קשרים בינלאומיים, ישנו הנושא של חברות האגודה באגודות תימטיות חשובות בחו"ל - ה- ATA האמריקאית היא החשובה ביותר. חברות כזאת מרחיבה את האפשרויות ליצירת קשרים עם אספנים בחו"ל (במקרה של ATA בכל העולם, לא רק ארה"ב) ומאפשרת לחברים להצטרף לקבוצות אספנים המתמחות בנושא מסוים (SPECIALIZED GROUPS). דבר זה חשוב, משום שהאגודה שלנו היא אגודה תימטית כללית - בגלל המספר הקטן יחסית של האספנים בארץ אין אפשרות ליצור קבוצות התמחות. גם בשאלה זאת היינו רוצים לשמוע מהחברים את דעתם. בנושא פרסום שמות אספנים המעוניינים בקשרים עם אספנים אחרים, הוחלט שכל מי שמעוניין ששמו יפורסם, חייב לפרסם גם כתובת למכתבים כדי שמי שיענה לפירסום יוכל להתקשר איתו ישירות. האגודה אינה יכולה להיות מתווכת בין מתכתבים, ולהכנס להוצאות של העברת דאר לחברים. לבסוף, ההיבט הכספי של פעילות האגודה. בשורות שלעיל הוזכר מספר פעמים - "תמורת תשלום ההוצאות". דמי החבר באגודה נקבעו לעשרים שקל, כאשר כמחצית הסכום (לפחות) יוקדש לצילום ומשלוח הבטאון. בנוסף יש הוצאות של צילומים תוך כדי הכנת הבטאון, הבטאון האנגלי ומידע אחר שמוחלף עם חו"ל, הוצאות דואר, דמי רישום האגודה, ועוד. הכוונה שלנו היא לעבוד עם דמי חבר לא גבוהים, כדי לאפשר לכל האספנים המעוניינים להיות חברים באגודה. לכן, האגודה תוכל להציע במסגרת תשלום דמי החבר רק את הבטאון (העברי) וכמה דברים נוספים. עבור שירותים כגון צילומי מידע בולאי, נדרש תשלום לכיסוי ההוצאות מהחבר המעוניין בשירות. כמו כן, אנא עזרו לנו בהוצאות הדאר: אם אתם כותבים אלינו ומצפים לתשובה אישית, (למשל - שאלות על הצגה בתערוכות, או צילומי דפי תצוגה לחוות דעת או בקשה למידע) - בבקשה לצרף מעטפה מבוללת לתשובה. לחבר הבודד זאת הוצאה של שקל, לאגודה זה יחסוך הרבה שקלים. אנא הבינו שזאת לא קטנוניות מצד הועד, אלא, לדעתנו, דרך לשמור על תקציב נמוך, וזה גם הוגן כלפי כל החברים.